

Двѣтѣ дѣчица видѣли отдѣлената ябълка и не могли да и се нарадватъ: тя била много червена и хубава! Едното дѣте си казало: „Защо ли пъкъ хубавата ябълка е сама? нека и тя да е при другитѣ“ и ѝ взело, та ѝ турнѣла въ срѣдата на ябълкитѣ.

Слѣдъ нѣколко недѣли дошелъ празникътъ на Петровия баща. Него день той имъ купилъ отъ черковата симить и имъ далъ по нѣколко петачета да си купѣтъ нѣщо за ѣденіе. Кога сѣднѣли да обѣдватъ, баща имъ казалъ да му донесѣтъ ябълкитѣ, за да имъ ги раздаде за празника си. Кога ги донесли, видѣлъ, че половината отъ тѣхъ били изгнили. Тогава майката казала, че между ябълкитѣ имало една прогнила и може тя да е развалила другитѣ. Дѣцата се усѣтили за грѣшката си и се изчервили, а майка имъ ги изгледала и познала, че тѣ сѣ прѣмѣстили изгнилата ябълка въ срѣдата между ябълкитѣ.

Златка и мащехата и майка.

(Народна приказка).

Въ единъ градъ живѣли бѣдни родители, които имали само едно момиченце — Златка. Тя била много добра: почитала родителитѣ си и всички по-стари чловѣци; съ другаркитѣ си не се карала, чуждо нѣщо не вземала; лицето, рѣцѣтъ и дрѣхитѣ ѝ били всекога чисти. Доброто ѝ поведение накарало всичкитѣ граждане да ѝ обикнѣтъ повече